

دریچه

در ۸۲سالگی **جیمز کان؛ بازیگر «پدرخوانده» درگذشت**

همدلی | جیمز کان بازیگر فیلم‌های ماندگاری چون «پدرخوانده» و «میزی» در ۸۲سالگی از دنیا رفت. به نقل از ورایتی، این بازیگر که برای بازی در نقش سانی کورلونه در فیلم «پدرخوانده» نامزدی اسکار و گلدن گلوب را کسب کرده بود روز چهارشنبه در ۸۲سالگی جان خود را از دست داد. او که برای ایفای این نقش به‌عنوان پسر مارلون براندو می‌ایفای شناخته می‌شود تا زمانی که فیلم‌های گانگستره به قوت خود باقی هستند، در یادها خواهد ماند. خانواده او در توئیتر با اعلام خبر درگذشتش گفتند: او شب ۶جولای از دنیا رفته است. کان که نامزدی اسکار، امی و ۴گلدن گلوب را در کارنامه داشت نقش‌های قابل توجهی در فیلم‌های «میزی»، «فت»، «سارق»، «پدرخوانده ۳»، «هنگ براین» و «قمارباز» ایفا کرده بود. یان‌جان پایان خشونت‌آمیز سانی در فیلم «پدرخوانده» فرانسیس فورد کاپولا که با چندین گولبه همراه بود، یکی از به‌یادماندنی‌ترین صحنه‌های فیلم‌های است که وی در آن‌ها بازی کرده است. کان ابتدا انتخاب‌شده بود تا نقش مایکل پسری که قهرمان جنگ و تحصیل‌کرده کالج یهود و در نهایت جایگزین آن کورلونه شد را ایفا کند و در تست خود موفق به کسب این نقش شد و استودیو پارامونت هم از وی حمایت کرد، اما بعد در نهایت آل‌پاچینو این نقش را به دست آورد و کان در نقش سانی بازی کرد تاآسایش پیچیده بین پارامونت و کاپولا به نتیجه برسد. کان در همان زمان در سریال تلویزیونی «هنگ براین» بازی کرد و آن سریال موفق به کسب چند جایزه امی شد و کان نیز برای نقش آفرینی‌اش نامزدی امی را به دست آورد. او که بازیگری را از دهه ۱۹۶۰ شروع کرده بود در «ال دورادو» ساخته هارولد هاکس و «شمارش معکوس» و «برت آنتمن جلوی دوربین رفته بود و سال ۱۹۶۹ در «مرد بارانی» در نقش یک فرد با آسیب مغزی ظاهر شده بود، اما پس از «پدرخوانده» در سال ۱۹۷۲ بیشتر در نقش شخصیت‌هایی متمایل به خشونت ظاهر شد. از دیگر نقش آفرینی‌های به‌یادماندنی وی می‌توان از «زادی سیندرلا» در سال ۱۹۷۳ ساخته مارک ریدل در نقش یک ملوان، «قمارباز» در سال ۱۹۷۴ ساخته کارل زایس در نقش فردی که اعتیاد شدید به قمار داشت، «تخیگال قاتل» سم پکینر در سال ۱۹۷۵ ساخته درباره قاتلان سیاه‌پوست «آدم لیدی» یا «بانوی شوخ» کمدی رماتیکن سال ۱۹۷۵ با باربارا استرایسند و عمر شریف یاد کرد. در فیلم وسترن «سوارکاری می‌آید» ساخته آلن جی.پاکولاوی در کنار جین فوندا بازی به‌یادماندنی‌ای ایفا کرد. بازی او در اکشن «سارق» مایکل مان نیز از سوی راجر ایبرت با تحسین روبرو شده؛ او نوشت: کان خود را تنهایی کاملا مستقل می‌بیند، ولی ما او را به شکلی دیگر می‌بینیم؛ یک بچه تنها و دوست‌داشتنی که در بدن فردی بزرگسال پنهان شده‌است. او سال ۱۹۸۷ با بازی در «باغ‌های سنگی» یکبار دیگر با کاپولا همکاری کرد و سال ۱۹۹۰ ازجمله بازیگرانی بود که در فیلم «دیک ترسی» وارن بیتی جلوی دوربین رفت. بازی با کتی بیتس در «میزی» که اقتباسی از رمان استیون کینگ بود نیز با تحسین بسیار روبرو شد و بیتس اسکار بهترین بازیگر زن را برای این فیلم برد. آخرین فیلم کان «ملکه زنبورها» سال ۲۰۲۱ بود. وی در سریال‌های چون «لاس‌گاس» و «بازگشت به بازی» نیز جلوی دوربین رفته بود و سابقه بازی در برادوی را هم در کارنامه‌اش داشت که از سال ۱۹۶۱ در اوج جوانی شروع می‌شد. با درگذشت او رابرت دنیهو، فرانسویس قدر کاپولا، باربارا استرایسند، آل پاچینو و آتمی سندل یادش را گرامی داشتند.

در هفتاد و پنجمین دوره برگزاری شهرام مگری داور جشنواره لوکارنو ۲۰۲۲ شد

همدلی | جشنواره فیلم لوکارنو پس از معرفی اسامی فیلم‌های حاضر در این دوره، اسامی داوران را نیز اعلام کرد و از شهرام مگری به‌عنوان یکی از سه داور بخش فیلم‌های اول نام برد. به نقل از این جشنواره، دنیروز هفتاد و پنجمین دوره جشنواره فیلم لوکارنو اسامی داوران و فیلم‌های حاضر در این دوره را اعلام کرد. شهرام مگری از ایران یکی از سه داوری است که بخش فیلم‌های اول اسمال را داوری می‌کند. جشنواره فیلم لوکارنو در توضیح این بخش گفته: جشنواره فیلم لوکارنو یک قلمرو پرچرب و جوش آکنده‌ای است که همواره از استعدادهای جدید در سراسر جهان حمایت کرده و به همین دلیل هر سالها هیات داورانی متشکل از سه شخصیت از دنیای سینما، فرهنگ و روزنامه‌نگاری و نقد فیلم انتخاب می‌شوند تا بهترین‌های این بخش را انتخاب کنند. اسمال در کنار شهرام مگری به‌عنوان فیلم‌نامه‌نویس و کارگردان از ایران، او جون فنگ کارگردان سنس‌گاپوری و مدلین رابرت تهیه‌کننده فرانسوی به‌عنوان داوران فیلم اول انتخاب شده‌اند تا هجده‌سای به مبلغ ۱۵ هزار فرانک سوئیس را به کارگردانی بدهند. که بهترین فیلم اولی را در بخش بین‌المللی یا دیگر بخش‌های جشنواره، به‌جز بانوامای سوئیس، ارائه کرده باشند. هیات داوران بخش اصلی نیز در ریاست میشل مارکت تهیه‌کننده سوئیس در کنار پروتا بیلی-باند فیلم‌ساز انگلیسی، آلن ژیرودی کارگردان فرانسوی، ویلیام هوربرگ تهیه‌کننده آمریکایی و لوپا اسامی کارگردان ایتالیایی، برنده جایزه پلنگ طلایی به ارزش ۷۵هزار فرانکی برای بهترین فیلم و جایزه ویژه هیات داورى به ارزش ۳۰هزار فرانکی را (که هر دو به‌صورت مشترک بین کارگردان و تهیه‌کننده تقسیم می‌شود)، معرفی می‌کنند. این داوران بهترین کارگردان، بهترین بازیگر مرد و زن را نیز معرفی می‌کنند.

فرهنگ وهنر

حواشی بی‌پایان جنبش اعتراضی زنان سینمای ایران وارد فاز جدیدی شد

حکم شلاق فرح‌بخش برای سینماگران زن

محیط کارشان از این رفتار و البته افرادی که اقداماتی در این مسیر انجام داده‌اند شدند و اعلام کردند که به دنبال مجازات متخلفان هستند. خانه سینما تا چندین روز به این بیانه هیج واکنشی نشان نداد. این خانه مدت‌ها بعد و البته در واکنشی درهنگام مسئول رسیدگی به وضع توصیف‌شده در «شلاق زدن» به سینماگران زنی شد که به «خشونت، آزار و باج‌گیری جنسی» در عرصه سینما و تئاتر اعتراض کرده‌اند و البته در چند ماه گذشته خواستار توقف مسیر سابق در سینمای ایران شده‌اند. او در این برنامه رادیویی که در این هفته بنا داشت به بررسی بیانه سینماگران زن و حواشی آن بپردازد، اقدام اعتراضی زنان ایرانی فعال در حوزه سینما را «خیانت کثیف» خواند و گفت، آنان باعث از میان رفتن «حیثیت سینما» شده‌اند. او البته در ادامه سخنان خود اعلام کرد ۸۰۰سینماگر زنی که با تنظیم «بین‌نامه‌ای حقوقی» درخواست تأیید و اجرای آن را از سوی خانه سینما داشتند تا از این طریق شرایط کنونی سینما بهبود پیدا کند، باید محاکمه و شلاق زده شوند. باوجودآنکه در نیمه‌های سال ۲۰۱۷ جنبش «می‌تو» در سراسر جهان فراگیری شد اما اعتراض علنی دسته‌جمعی زنان در سینمای ایران به خشونت و تعرض جنسی به نیمه نخستین ماه از سال ۱۴۰۱ بازمی‌گردد. در فروردین‌ماه اسمال بود که تعداد قابل‌توجهی از زنان سینماگران ایرانی بیانیهای را امضا و منتشر کردند که بر اساس آن خبر از خشونت و آزار جنسی و رواج این رفتار در سینمای کشورمان می‌داد. آنان خواستار پاک‌سازی

محیط کارشان از این رفتار و البته افرادی که اقداماتی در این مسیر انجام دادند شدند و اعلام کردند که به دنبال مجازات متخلفان هستند. خانه سینما تا چندین روز به این بیانه هیج واکنشی نشان نداد. این خانه مدت‌ها بعد و البته در واکنشی درهنگام مسئول رسیدگی به وضع توصیف‌شده در «شلاق زدن» به سینماگران زنان معترض رادیویی سینما معیار زنان معترض رادیویی «ششاعه فحشا» در سینما معرفی کرده و گفته است: «چه برای این‌ها ارزش و احترام قائل است که در فراداد خود به‌عنوان تهیه‌کننده، حرف‌هایی را که این‌ها می‌گویند، بگذارد؟»

فرح‌بخش البته در ادامه سخنانش در این برنامه رادیویی گفته است: «ما این خانم‌ها را به رسمیت نمی‌شناسیم» و «خانه سینما هیات‌مدیره و نظام دارد، چه نیاز داریم که به این ۸۰۰نفر اجازه بدهیم که بیایند!» او در بخش دیگری از سخنانش هم این‌طور گفت: «این‌ها غلط می‌کنند که آبروی ما را می‌برند زیرا سینما از تمام ارکان این مملکت تمیزتر است.» این تهیه‌کننده افزود: «اگر کسی خواست خودش یک غلطی بکند و تعرض جنسی که با حضور پنج حقوق‌دان آنان این نهاد را به دلیل نداشتن «استقلال لازم» برای رسیدگی به چنین پرونده‌هایی واجد صلاحیت ندانند. آیین‌نامه منتشرشده از سوی زنان سینماگر معترض به خشونت و تعرض جنسی که با حضور پنج حقوق‌دان نهایی شده بود، انواع خشونت‌ازجمله خشونت فیزیکی، خشونت کلامی، خشونت روانی و خشونت اقتصادی را مورد اعتراض قرار دادند. البته پیش از فرح‌بخش هم برخی رسانه‌های نزدیک به جناح اصولگرا، به مقابله با جریان ۸۰۰زن سینماگر پرداختند و آنان را متهم به سنگینی کشورهای غربی بودن و البته خودخواستگی در مورد تعرض جنسی قرار

▲ **حجت‌الله مرادخانی**

▲ استاد دانشگاه و کنتینر صنایع‌دستی و میراث فرهنگی

همدلی | در دنیای امروز وندالیسم به‌عنوان یک ناهنجاری اجتماعی مورد تقبیح و نکوهش جوامع قرار داشته و اقدام این افراد یا گروه‌ها که با نیت‌های مختلف به تخریب آثار تاریخی یا هنری می‌پردازند، در زمره انحرافات و بزهکاری اجتماعی قرار می‌گیرند. ریشه این اصطلاح البته به هجوم قوم ونдал در قرن پنجم میلادی به شهر رم و غارت این شهر و تخریب گسترده شاهکارهای معماری و هنر روم باستان برمی‌گردد. این قوم به رهبری گایسریک بدون هیچ دلیلی پس از شکست امپراتوری روم غربی و فتح شهر رم، بسیاری از آثار میراث فرهنگی را با خاک یکسان کردند و از بین بردند. از اواخر قرن ۱۸ به این‌سو نیز عمل تخریبگران اموال عمومی به‌ویژه میراث فرهنگی و هنری را وندالیسم می‌نامند. این پدیده اما در روزگار فعلی با صورت‌بندی تازه‌ای همچنان مشغول فعالیت‌های مخرب خود است و خطر آن برای کشورهای مانند ایران که دارای غنا و تنوع فرهنگی و گسترده‌گی هنری هستند، بسیار جدی است. از آنجاکه به کمک شبکه‌های اجتماعی و فضای مجازی اطلاعات و آگاهی

خطر جدی وندالیسم نقاب‌دار برای فرهنگ ایران

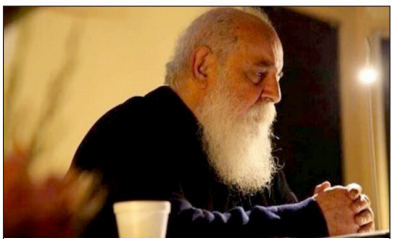
بخشی فراگیری اتفاق افتاده و حساسیت افکار عمومی نسبت به تخریب علنی آثار فرهنگی و هنری بیش از گذشته است، به نظر می‌رسد، وندالیسم جدید با نقاب‌های گوناگونی در حال فعالیت است. این وندالیسم نقاب‌دار شاید به‌طور علنی میراث فرهنگی را تخریب نمی‌کند و به آثار هنری لطمه نمی‌زند، اما با فعالیت‌های غیرمنتقیم و طرق غیرعلنی همچنان مشغول تخریب فرهنگ ما است. مصداق‌های مختلف آن هم در سال‌های اخیر در قالب رشد عجیب تراکم فروشی در کلان‌شهرها، سوداگری جعلی به اسم رشد فروش و حراج آثار هنری و مداخله در حریم و عرصه آثار تاریخی و … شاهد بوده‌ایم. مقوله خط‌خاک و حساس که اگر متولیان امر نسبت به کنترل و مهار آن اقدامی عاجل صورت ندهند، نتایج تلخی برای فرهنگ و هنر ایران به همراه خواهد داشت. این وندالیسم نقاب‌دار گاهی در قامت مدیریت فرهنگی مشغول به فعالیت است و در راستای تأمین اهداف شخصی، دست به اقدامات مخربی از قبیل مداخله در قوانین و دست‌ورالعمل‌های رایج می‌زند و گاهی نسبت به اقدامات تخریب گران سکوت پیشه می‌کند. گاهی برای موفق جلوه دادن فعالیت خود آمارها و ارقام غیرواقعی منتشر می‌کند و گاهی با بی‌مسئولیتی فرصت‌های موجود در عرصه فرهنگ و هنر را از بین می‌برد. اتفاقی که شاید مثال بارز آن وضعیت صنایع‌دستی

شنبه ۱۸ تیر ۱۴۰۱ ■ سال هفتم ■ شماره ۱۹۷۳

شهرک روزنامه

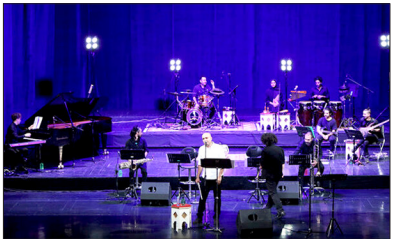
رویداد

به دلیل عوارض ناشی از نارسایی کلیه سایه در بیمارستان بستری شد

همدلی | امیر هوشنگ ابتهاج (هد اسایه) به دلیل نارسایی کلیوی در بیمارستانی در آلمان بستری شد. یلدا ابتهاج؛ فرزند سایه با تأیید این خبر، توضیح داد: «به دنبال با خبر شدن دوستان و دوستان‌اران سایه از بستری شدن ایشان و پرسش‌های مکرر دوستان، بر آن شدم تا توضیحی برای رفع هرگونه نگرانی به اطلاع همگان برسانم؛ پدرم را روز سه‌شنبه به علت نارسایی کلیه به بیمارستانی در شهر کلن منتقل کردیم که باهماهنگی پزشکان آلمانی و ایرانی تحت درمان قرار دارند. در حسال حاضر جای هیچ‌گونه نگرانی نیست و امیدواریم به‌زودی با بهبودی حالشان به خانه بازگردند.»امیر هوشنگ ابتهاج، متخلص به «سایه» متولد ۱۳۰۶اسفند ۱۳۰۶ در رشت است. این شاعر نخستین اثرش به نام «خستین نغمه‌ها» را در سال ۱۳۲۵ منتشر کرد. از دیگر آثار او می‌توان به «سراب»، «سایه‌مشق»، «شبگیر»، «زمین»، «چند برگ از یلدا»، «تا صبح شب یلدا»، «یادگار خون سرو» و… اشاره کرد. یکی از معروف‌ترین سروده‌های او، «رغان» توسط علی‌رضا قربانی خوانده شده است.

در تالار وحدت و با حضور هنرمندان شناخته‌شده «طهران، باران بهاری» به گوش می‌رسد

سینا ذکایی؛ نوازنده و رهبر ارکستر، روز هفدهم تیر همراه با مجموعه‌ای از هنرمندان شناخته‌شده کشورمان، منتخبی از بهترین موسیقی‌های جهان را در تالار وحدت اجرا می‌کند. سینا ذکایی از نوازندگان شناخته‌شده سازهای بادی که روز نهم خرداد سال جاری همراه با تعدادی دیگر از هنرمندان نوازنده کنسرت «طهران، باران بهاری» را با استقبال مخاطبان برگزار کرد، روز هفدهم تیر نیز میزبان علاقه‌مندان موسیقی در تالار وحدت تهران با همین پروژه می‌شود. «طهران، باران بهاری» عنوان یکی از تازه‌ترین پروژه‌های موسیقی به سرپرستی سینا ذکایی از نوازندگان شاخص سازهای بادی است که طی آن گروه اجرایی کنسرت‌ها و برنامه‌های ترکیبی متعددی را با هنرمندانی ازجمله جاوید مجلسی، علیم قاسم اف، شهاب حسینی، نیما نژیسی، امیر طهماسب در قالب‌های مختلفی تجربه کرده است. کنسرت شناخته‌شده «طهران، باران بهاری» ساعت ۲۱:۳۰ روز جمعه هفدهم تیر در تالار وحدت تهران برگزار می‌شود.

در قالب نمایشگاه گروهی نقاشی ویدئو و آرت و حجم گالری شیدایی میزبان «کاتارسیس» می‌شود

همدلی | نمایشگاه گروهی نقاشی، ویدئو و آرت و حجم با عنوان «کاتارسیس» ۱۷تیر در گالری شیدایی افتتاح می‌شود. به نقل از روابط عمومی نمایشگاه، «کاتارسیس» عنوان نمایشگاه گروهی نقاشی، ویدئو و آرت و حجم آتیس بیک زاده، هنرمند ایرانی، دنیا رستمی، هستی طباطبایی و فاطمه منصوری است که توسط دنیا رستمی گردآوری شده و از هفدهم تیر تا هفتم مرداد در گالری شیدایی در معرض دید علاقه‌مندان قرار می‌گیرد. دنیا رستمی درباره این نمایشگاه گفت: «کاتارسیس» عنوان نخستین نمایشگاه گروهی جمع پنج‌نفره ما است و وجه اشتراک این نمایشگاه گروه هم‌کار بودن در دانشگاه هنر و تداوم دوستی‌مان بوده است این گروه را اواخر شهریورماه سال گذشته پس از فراگیری بیماری کرونا با حضور چهار نفر شکل دادم. اعضای گروه هر یک در گوشه از جهان زندگی می‌کنند و سعی کردیم با وجود اختلاف‌نظران و مکان سر ساعت‌های معینی با هم ارتباط بگیریم، موسیقی مشترکی گوش بدهیم و سعی کنیم فضاهای مشترکی را ایجاد کنیم و با هم فعالیت‌هایی برای گسترش دایره المعارف ذهنی هنرمان داشته باشیم. در فروردین‌ماه سال جاری مریم رانمهر نیز به حجم ما پیوست. رستمی ادامه داد: به‌مرور به‌واسطه دغدغه‌های مشترکی که با هم داشتیم، تصمیم هر یک به‌عنونی در زندگی‌مان تجربه کردیم آثار را تحت عنوان کاتارسیس که به معنای تزکیه است، خلق کنیم و تعدادی از آثار که در این مقطع زمانی خلق کردیم را در قالب نمایشگاه گروهی به نمایش می‌گذاریم.

پاسخ به اینکه دوران کرونا برایتان چگونه گذشت؟ می‌گوید: دوران کرونا برای من خیلی سخت بود و من جزو اولین افرادی بودم که

به این ویروس مبتلا شدمم و دشواری‌های زیادی را متحمل شدم اما خدا را شکر که خیر گذشت و الان به لطف خداوند حالم خوب است. سلا‌هاست حتی دیگر فیلم‌نامه هم نمی‌نویسم و همچنان در انتظارم تا شاید کسی به من هم پیشنهاد بدهد و حالم را بپرسد اما متأسفانه خبری نیست. این هنرمند سپس درباره بازیخش سریال «خانه سبز» از شبکه آی فیلم اینکه و اینکه چه خاطره‌ای از آن سریال دارد؟ اظهار می‌کند: خاطره‌ها زیاد است اما شخصا دوست ندارم به گذشته فکر کنم، چون معتقدم باید به آینده فکر کنیم و امیدوار باشم. بهروز بقایی در صحبت‌های پایانی‌اش، می‌گوید: ممنونم که احوالپرس من بودید و حداقل شما به یادم بودید و حالم را پرسیدید. خیلی برام ارزشمند بود و واقعا خوشحالم شدم. من واقعا خوسته و توقعی از هیچ‌کس ندارم. برای همه آرزوی سلامتی، شادی و عقابت‌به‌خیری دارم و امیدوارم سلامتی که خداوند به من عطا کرده برام بماند تا بتوانم آرام زندگی کنم.

به نقل از ایسنا، بهروز بقایی متولد ۱۷تیر ۱۳۳۲ تهران است. «به کجا چنین شبانان»، «فقیه مجرمانه»، «شهریار»، «باز هم زندگی»، «داستان‌های نوروز»، «سبب خنده»، «زدان مادر بزرگ»، «همسران» و… سریال‌های تلویزیونی هستند که وی در آن‌ها ایفای نقش داشته است. بقایی این‌سال ۸۸ دچار عارضه قلبی و به بیمارستان بستری شد.